

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

Festvm Ascensionis D. N. Iesv Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

sepulchrum. Ibi lacrimas devotionis effunde; nec usquam divertas, donec resuscitati Domini teneas vestigia, contrectes manu ac lenias osculis clavorum foramina. Illum audi loquentem, agnosce viventem, dilige diligentem. S. Laur. Iust. serm. de Resur. D.

FESTVM ASCENSIONIS D. N.
IESV CHRISTI.

IO! iterum; iterum Io! iterum Triumphe! Ecce amor meus triumphans Capitolium cœleste petit! Ecce obvios omnes cœli cives! Ecce ereptos orco & servatos Patres, omnes cœli libertate pileatos! O numerum daretur horum augere! ô ultima triumphi appendix pedibus hære possem triumphantis! Vicisti, eia Amor Christe amarum. En manus do victas. Victum occur non etiam in triumphum ducis? Ecce sequar vel vincetus currum. Heu mihi! sine me hem jam nubes transit, hem Christus habet muros! Hæc nimirum ab inferis reduci victori unica corona deerat, *Muralis*. Hanc quoque, dum primus hodie amor meus in cœli moenia evadit, primus tulit. Sed ne animum despondere cæteri, qui bellum cælo facitis, & victricem cælum itis expugnatum. Auferet (iterum moneo) hanc etiam secundus, tertius, etiam ultimus. Imò ultimus primas feret, & quod profundius descenderit, hoc altius ascendet. Neque est, quod viam multum inquiramus, quæ ad triumphum ducat. Impressit huic Christus vestigia sua, sanguine notavit. HAC IVR.

Ascendamus cum Christo corde, ut cum dies eius promissus advenerit, ascendamus & corpore. Sed cum Christo nõ ascendit superbia, non avaritia, non luxuria;

xuria; nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. Ideo si post medicū desideramus ascendere debemus vitia deponere. S. Aug. serm. 2. de Asc. Dom.

FESTVM PENTECOSTES.

Non ego jam centum ora totidemq; linguas, unam tantum ex ijs opto, quas hodie cælum depluit. Iacebat è juventute studiosā adolescens, quem in lectum non tam ægritudo quàm scelerum pondus dejecerat. Cæcus interea non videbat ante orci fores se stare, surdus ne fratris quidem monita saluberrima audiebat. Intempestā nocte virum videt majestate vultūs, & multā canitie venerandū. Ego, ait hic, ille sum, qui tui causā omnia, sed te mei unius gratiā condidi. Si nondum intelligis, omnium PATER sum, sed te filium degenerem ab dico, ab jicio, & dirum damnationis Theta jam nunc tibi denuntio. Ita attonito sub alteram noctem vir adest integrā ætate, spinis caput, cruce humeros insignis, cætera nudus & sanguine, qui ex pectore saucio in fontem abierat, latè humum inundans; hic, si nescis, inquit, IESVS sum, Servator olim tuus, nunc Iudex: simul manum pectori immittit, & sanguine plenam in vultum jaciens ægri, erubescit, ait, vel sic & tesseram damnationis cape, salutis futuram, si maluisses. Sub hæc in cælos, æger in desperationem abiit. Erexit tamen miserum frater, & ut noxis expiatis ad *Amorem SPIRITVM* se verteret, suasit. Tertia igitur nox personam visa ostendere, vultu prioribus non ab simili, sed placido, & arridente, qualemque humero insidens columba probabat. Atque hæc scelerum veniam, & mortem beatam